

8/192
Souběžná akce s pozemními jednotkami.

Akce letecké pěchoty musí být sladěna a podporována postupem a činností pozemních jednotek tak, aby se vzájemně doplňovaly a jedna využívala úspěchu druhé.

Užití dostatečně vyzbrojené a silné jednotky.

Jednotka letecké pěchoty musí být tak silná a tak vyzbrojená, aby měla naději, že splní svůj úkol, měla možnost se bránit po potřebnou dobu proti nepříteli a proti jeho bojovým prostředkům. Je proto nutno, aby byla vyzbrojena na prvním místě protitan-
kovými zbraněmi, tanky, minomety a dělostřelectvem.

Na druhé straně vidíme, že úspěch parašutistů a letecké pěchoty můžeme značně omezit anebo úplně zničit vhodnými opatřeními jako :

a/ vybudováním husté sítě hlášené služby,

- b/ morální přípravou civilního obyvatelstva,
- c/ vojenskou přípravou civilního obyvatelstva a jeho vyzbrojením,
- d/ vybudováním překážek v zázemí proti přistání,
- e/ rozdělením území na obranné celky,
- f/ postavením rychlých, speciálních jednotek proti parašutistům a letecké pěchotě na způsob našich pohotovostních oddílů proti záškodníkům a revoltě německého obyvatelstva,
- g/ střežením a připravením obrany přistávacích ploch, letišť a důležitých míst, a to jak obrany PL tak i pozemní,
- h/ dostatečnými zálohami.

Bude-li obrana proti parašutistům a letecké pěchotě plánovitě připravena podle hořejších zásad, pak, nebude-li úspěch těchto jednotek úplně vyloučen, aspoň jejich podnik bude pro nepřítele tak nákladný, že jeho provedení bude pro něj spíše porážkou než úspěchem.

Podle „Schweizerische Militärzeitung“.

Přiblížení operace.

8. května byl stanoven začátek operací na 5 hod. 35 minut (4.33 hodin středoevropského času) na den 10. května.

Úmysl německého velení :

1) Vyrazit do předu s hlavním úsilím na levém křídle a prolomit na jih Sambre, aby spojenci byli napadeni na svém pravém křídle. Cílem německého průlomu je dosáhnouti pobřeží kanálu La Manche, po prolovení prodloužené linie Maginotovy u Sedanu.

2) Získati novou základnu v prostoru mezi Sommu a Aisnou a provést nový průlom na Seině ve směru na Le Havre.

3) Dosáhnouti švýcarských hranic za plateau Langres.

4) Proniknouti až do Bordeaux podél pobřeží Atlantiku.

Rozdělení úloh. — Tři skupiny armád.

Na pravo : Skupina armád „B“ von Bocka.

Postupné cíle od ústí Mosely až k Severnímu moři — průlom hraničních opevnění, obsazení Holandska, získání Antverp a posice na Dyle.

4. armáda Klugeho, 6. armáda Reichenaua, 9. armáda Strausse, v záloze 18. armáda Küchlera.

Velký průlom 1940

Střed : Skupina armád „A“ von Rundstedta se svým levým křídlem silně soustředěným pronikne masivem proti Meuse a vynutí si průchod v úseku Namur — Carignan. Obrněné divise zaútočí v úseku Sedan, aby, opíraje se o Aisnu a Sommu, pronikly a dostihly moře. Skupina armád Rundstedtových má současně za úkol zneškodnit všechny útoky vycházející z jihu.

2. armáda : von Weichs, 12. armáda : von List, 16. armáda : von Busch.

Na levo : Skupina armád „C“ von Leeba, od švýcarské hranice až po Moselu. 1. armáda : von Witzleben, 7. armáda : von Dolmann.

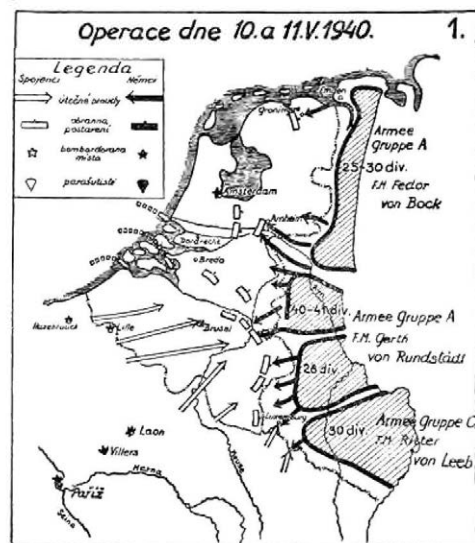
Obrněné jednotky : Velitelé leteckých armád Sperrle, Kesselring, velitelé letectva Graner, Keller, Lörzer, Greiner, Richthofen. Velitelé obrany proti letectvu Weise a Desslach.

Úkoly letectva.

- a) Zničení bojového letectva nepřítele.
- b) Přímá podpora bojujícím jednotkám.
- c) Zničení organizace nepřátelského velení a dopravy.
- d) Rozvrácení morálky a odporu nepřítele.
- e) Shazování jednotek parašutistů na předem určených bodech.

Vývoj operací na západě. Postup Spojenců do Holandska, Belgie a Lucemburska. Den 10. a 11. května. (Nákres 1.)

9. května v 21.30 německá vojska zahájila postup. K prvnímu překročení hranic došlo mezi půlnocí a svítáním. Zároveň letecké základny francouzské, holandské a belgické byly napadeny masovými nálety s úkolem zajistiti vzdušnou převahu na celém bitevním poli.

10. až 12. května: 72 letišť bylo napadeno a 1000 letadel bylo zničeno. Železnice, vlaky i pochodové proudy nepřítele jsou bombardovány, stejně jako Albertův kanál, pevnost Eben Emael a britská námořní doprava.

Zároveň je vysazována pěchota, dopravovaná letadly, v týle holandských linií. Letiště a přístavy Rotterdam, Dordrecht, Moerdijk, La Haye a Amsterdam byly obsazeny.

Na pravo: Skupina armád von Bockových „B“.

Severní armáda, postupující od ústí Ems, dosáhla Gromingen, po proražení pohraniční obrany u Delfzyl.

Armáda severozápadní, vyšedše z Westfálska, pronikla vnějším obvodem Yssel a Zuiderze.

Armáda střední, útočící po obou stranách Rýna, překonala holandskou obranu na řece Yssel a překročila ji, když poté pobila posádku, které se nezdařily destrukce, a obsadila Arnheim a Nimegue.

Ve středu: Skupina armád Rundstedtových

„A“ belgická. Tato skupina s tankovým sborem Guderianovým vynutila si přechod přes Meusu a Albertův kanál proti Maastrichtu, zatím co pevnost Eben Emael, která ovládala oba vodní toky na jih od Maastrichtu, padla v útoku oddělené německé části, složené ze všech zbraní. Další proud z Aix-la-Chapelle pochodoval k jihu na pevnost Liège. Jiný pronikl belgickými Ardenami a v Lucemburku byl v boji s lehkými jednotkami belgickými (belgičtí střelci) a čelnými hlídkami francouzskými.

Přibližovací pochod Francouzů a Spojenců. Úmysly vrchního velitele.

Útočiti na levém křídle 67 divisemi, z toho 7 motorisovanými, a přehraditi cestu nepřítele na čáře Antverpy — Louvain — Wavre — Namur.

7. armáda: Gent — Antverpy — Breda. Armáda Gort: Louvain — Wavre. 1. armáda: Wavre — Namur. 9. armáda: Namur — Givet.

Armáda belgická měla za úkol zpomaliti postup nepřítelů. Provedení: 1. skupina armád gen. Billote.

1) 7. armáda (Giraud) na straně La Manche: 10 divisí, z nichž 2 divise motorisované anglické (Gort); úsek Lille — Roubaix — Tourcoing: 10 divisí, 5 v prvním sledu, 5 v záloze.

1. armáda (Blanchard) Escauld na jih Sambre: 6 divisí (2 motorisované), 1 divise pevnostní.

9. armáda (Corap) mezi Sambre na Meuse — Boucher — La Trouée de la Loire — plošina Decroi až jižně Mezières: 5 divisí pěších, 2 divise jezdecké.

2. armáda (Huntzinger) opírá se levým křídlem o Longuyon — Charmière: 5 pěších divisí, 2 divise jezdecké.

2) Skupina armád Prebelaťových.

3. armáda (Conde): od Longuyon k Sarrelouis, 10 divisí pěších, 1 jezdecká.

4. armáda (Regrius): Sarrelouis — Sarreguemines, 4 divise pěší, které útočily na podzim 1939, aby ulehčily Polsku.

5. armáda (Bouret) v posici s jednotkami pevnostními na frontě Palatina.

3) Skupina armád Besson.

8. armáda (Gascherz) na sever od Celestatu až po Montbeliard, divise pevnostní a 7 divisí pěších.

4) 2 skupiny armád v záloze za frontou Alsace — Lorraine.

3 divise na hranici švýcarské, 3 záložní divise s určením pro alpskou frontu.

Armáda alpská: Generál Orly.

6. armáda v záloze generál Touchon v Dijonu.

Severovýchodní skupina armád je pod velením generála Georgesa.

Postup započal 10. Jízda ve směru na Tirelemont na východ Meusy a do belgických Arden. Pěchota se měla přemístiti v noci. Generál Georges dal rozkaz ustoupiti na dotek s nepřítelem za Meusu. Vstup Spojenců do Belgie byl proveden podle plánu francouzskou motorisovanou a mechanisovanou kolonou. Podél Meusy u Dinan 1 proud (Gen. Corap ?) ve směru na Namur, 1 divise anglická ve směru na Bruxelles a 1 proud francouzský pod velením gen. Girauda ve směru na Gand, jehož dosáhla mezi 11. a 12. květnem. 11. května anglické jednotky se vylodily u Antverp a pochodovaly ve směru na Breda.

Situace 11. večer:

7. armáda postoupila do okolí Antverp a spojila se s Holanďany u Bergen Op Zoom. Dosáhla prostoru písčiny břehu of Diest až po Malines.

9. armáda: Marche — Bastogne.

2. armáda: Jízda této armády byla odražena na Neufchâteau.

3. armáda: Jezdecko této divise ustoupilo u Lucembourgu na dotek se silnými prvky Němců. 12. května 7. armáda dosáhla Breda, Belgičané čáry Malines — Louvain. Armáda Gortova obsadila Dyle v 18 hodin.

1. armáda: Louvain — Dyle — Gembloux — Namur.

9. armáda: Namur — Mezières sur la Meuse silnými prvky na východ od Meusy. Silné motorisované kolony nepřítele před prostorem Guvet — Dinan 40 km od Rochefortu za Fumay, 30 km od Godin, kde byla motorisovaná divise.

2. armáda: Jízda této armády byla zatlačena na Semois.

13. května: Německý útok obrněnými jednotkami na francouzský střed a linií Bastogne — Neufchâteau na choulotivém místě, kde spojenecké velení útok nepředpokládalo.

7. armáda a armáda Gortova zaujaly postavení.

1. armádě zůstaly jen 2/3 její pěchoty.

9. armáda se stáhla na Meusu a je v boji po celý den.

Němci přeplavili Meusu na gumových

člunech, překvapili a vytvořili předmostí proti Anhee. Překročili rovněž Meusu obrněnými jednotkami a zmocnili se Sedanu v 17 hodin.

2. armáda: 1. divise ustoupila a zanechala mezeru mezi Meusou a Bar. Armáda belgická se stahovala po bojích u Gette na čáru Antverpy — Louvain.

Bitva v Holandsku a Belgii 12. a 13. května. (Nákres 2.)

Severní skupina německých armád, která napadla Holandsko a Belgii, obsadila provincii Groningue, zmocnila se Harlingen a skupina severozápadní dosáhla Zwolle.

Skupina střední po překonání obrany na Yssel prolomila linii Grebbe.

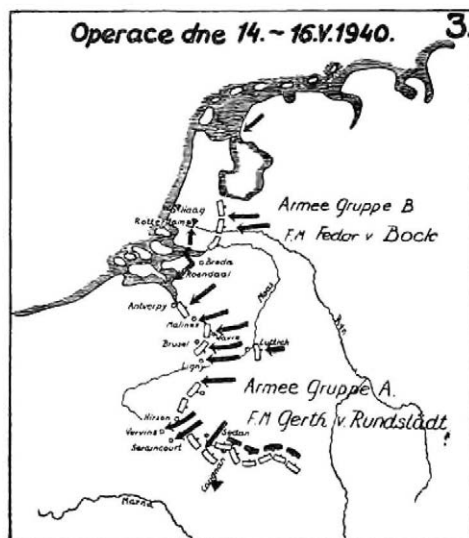

Skupina jižní po překročení Tilburgu dosáhla Breda a sjednala první spojení s leteckými výsadky uvnitř holandských opevnění díky vyslání rychlých jednotek po mostě u Moerdyk, který obsadily parašutisté. Jiná kolona postoupila až do okolí Turnhout. Skupina armád Rundstedtových po překročení Meusy u Maastrichtu prolomila belgickou obranu na kanálu Albertově mezi Maastrichtem a Hasseltem. Za těchto operací utkala se německá a francouzská obrněná vozba v prostoru Hasselt — Tongres. Liéžská citadela byla obsazena, ale pevnůstky na západ se držely. Němci dosáhly Meusy mezi Liége a Namurem a po rychlém překročení Ardenů zmocnili se Sedanu. Proud postupující Lucemburskem bojoval naproti Longwy před linií Maginotovou.

Začátek operací na západě od 14.-16. května.
(Náčrt 3.)

Severní skupina dosáhla hrází Zuidersee. Severozápadní skupina východních břehů Zuidersee. Skupina střední po prolomení linií u Grebbe pronikla až do Utrechtu a vstoupila rovněž do opevněného Holandska z východu.

Skupina jižní zmocnila se Mordaiku, Dordrechtu a Rotterdamu po postupu přes Breda. Město se vzdalo po přípravném bombardování. Jiná kolona postupující z Breda přes Rossendal dosáhla ústí Escaut. Holandská opevnění vzdala se 15. května v 11 hod. ráno. Proud, který prošel Turnhout, stál před opevněním Antverp.

Skupina armád Rundstedtových pronásledovala nepřítele, který bojoval ústupový boj ve směru opevnění na Dyle.

Meusa byla dosažena na celém toku mezi Liège a Sedanem. U Sedanu byla provrtána několikakilometrová průrva do nepřátelské obrany. V této průrvě byly odvráceny útoky na východ. Meusa byla překročena naproti Dinan mezi Givetem a Sedanem. Lehké jednotky se tlačily ve směru hlavního toku Aisny.

14. května.

7. armáda Spojenců byla vržena na Ancers. 1. armáda a armáda anglická byly napadeny na celé frontě. Předstunuté prvky byly všude zatlačeny. 9. armáda po bezúspěšných protiútocích je zatlačována Němci. Obrněné divise postoupily do hloubky 8 km na západ od Meusy a rozšířily průlom. 9. armáda je

již také ve špatné situaci. V 16 hod. německé vojsko překročí Meusu jižně této armády. Německé části zřizují před 2. armádou nové předmostí o základně přibližně 6 km dlouhé. Bar byla překročena u Amicourt. Spojenci vrhli do boje zálohy, zejména na rozhodná místa mezi 2. a 9. armádou. Nepřítel soustředil dvě pancéřové divise na jiho-západ od Mezières a pohltil dvě divise 7. armády. Byla vytvořena pancéřová divise de Gaulle. Druhá armáda přišla 15. května do protiútoků. Armáda Touchonova dostala rozkaz opustit Dijon.

15. května.

9. armáda je na ústupu Rochroi — Signy — l'Abbaye. Generál Corap je zaměněn generálem Giraudem.

Fronta anglo-belgická drží.

1. armáda ustupuje na Wavre sur Charleroi, neboť její levé křídlo je ohroženo.

Na frontě 9. armády byla prohloubena mezeza do šířky 50 km. Francouzské velení nemělo zpráv z těchto míst. Gamelin a Giraud zkusili napadnouti bok nepřítele silami 1. a 9. armády, které soustředili na levém křídle těchto dvou armád. Nová mezeza byla vyhloubena ve frontě 9. armády mezi řekami Bar a Oisou. Přivolané zálohy docházely příliš pozdě, protože jejich postup byl zdržován německým letectvem. Armádní zálohy, zasažené v těchto místech, byly vysílány nepřítel, který vyčerpával předem i zálohy 3., 5. a 8. armády, zasažené na linii Maginotové.

16. května.

Armáda britská a 1. armáda jsou na ústupu. Belgičané se stáhli k Escaut. Prvky armády Corapovy jsou roztrženy a na ústupu pomíchány s civilním obyvatelstvem. Protiútoky tanků ztroskotaly. Francouzské velení zamýšlelo zastaviti nepřítele mezi Aisnou a Oisou.

6. armáda dosáhla Aisny. Mezi Sambre a Aisnou Němci provedli zuřivý nápor.

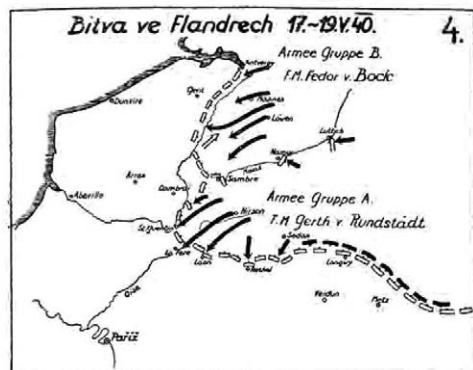
Začátek boje ve Flandrech 17. a 19. května.
(Náčrt 4.)

Přední opevnění Liège a Namuru vzdorují dále. Opevnění Dyle byla prolomena. Antverpy a Bruxelles jsou obsazeny. Spojenci zařizují na Denire novou obranu. Po prolomení opevněných posic na francouzské hranici mezi Hirson a Mezières, Němci pronikají až do Cateau — Saint Quentin.

Zuřivé boje pokračují na severo-východ od Laon de la Fère, na sever Rethel a na jih od Sedanu. Weygand převzal vrchní velení.

17. května.

Motorisované proudy Němců nemohou být zadrženy. 1. a 9. armáda francouzská jsou nuceny k stálému ústupu. Francouzská posádky mezi řekami Sambrou a Oisou jsou prolomena Němci, kteří dospěli do Guise—Château — Bohainu, drží plateau Soissons. K večeru je francouzské velení v situaci zmatené.

18. května.

Němci dostihli Sommy. 7. armáda německá přichází z Holandska na pomoc.

8. armáda přicházející z východu je zasazena u Compiègne. Generál Giraud je zajat u Vasiigny. Němci překročí Sambre. Obsazují Bois de Mormal a pochodují ve směru na Valenciennes. Překročí Oisu a útočí ve směru na St. Quentin — Peronne. Dvě pancéřové divize francouzské, které byly zasazeny, nemohou zadržet nápor nepřítele. Němci ohrožují Amiens a překročí Sommu u Peronne.

19. května.

Němci probíjejí se mezi Ham a La Fère 20 km průrvou do francouzských linií. Německé části zmocnily se Abbeville.

Spojenecké velení má v úmyslu prorazit cestu k jihu pro skupinu armád francouzských, anglických a belgických, které byly obklopeny. Německé útoky na Aisnu rozrůstaly se v počtech a zuřivosti; protiútoky Spojenců ztroskotaly. V německém tanku byla nalezena mapa, která naznačovala, že útok má pokračovat ve směru Calais.

Spojenecké armády byly roztrženy na dvě části. Jedna část je obklopena v prostoru Ostende — Dunkerque, druhá část armád stále leží za linií Maginotovou, za Sommu a Aisnou. Tyto armády byly také rozbity na více trosek německými útoky ve směru l'Abbeville, d'Amiens, Royes a Tergnier.

Na severovýchodní frontě Němci nevyvíjeli žádnou zvláštní činnost.

Bitva o Flandry 20. — 23. května. (Náčrt č. 5.)

Poslední opevnění Liège padla. Několik tvrzí Namuru pokračovalo v odporu. Pevnost Maubeuge se ještě držela, ač byla hlouběji v německých liniích.

Spojenecké jednotky hájící Dendre byly

vrženy zpět. Němci pokračovali v postupu ve směru na řeku Escaut, která byla překročena u Audenarde.

Motorisované a mechanisované jednotky z úseku Cateau a Saint Quentin po projití Bapaume a Peronne dosáhly dolního toku Sommy, pokračovaly ve směru na Boulogne a Calais a zřídily předmostí u Abbeville a Amiens. Průřva se rozšiřuje prvky rychle dopravenými na bojiště a zasazenými do urputných bojů okolo Cambrai a Arrasu. Pokud Francouzů jednak prolomiti v okolí Valenciennes — Cambrai ve směru na jih a francouzský útok k severu vycházející z úseku Soissons — Lyon s úmyslem přivoditi změnu, byly na obou stranách zmařeny německým letectvem, které podporovalo boky i čelo průrazného klínu ve směru Boulogne — Calais. V úseku Rethel na jih od Soissons rozpoutal se divoký boj o předmostí na horním toku Aisny.

20. května.

Belgičané drží Escaut. 1. armáda opírá své levé křídlo o Condé. Němci dobývají Cambrai, pokračují v postupu, vycházejícímu z jiho-východu na Bapaume a Arras, a ohrožujícímu spojovací cesty francouzských sil v prostoru Cambrai — Donai — Arras. Weygand, Georges a Dill rozhodují se zlepšiti situaci útokem na jih. Zatím Němci získávají Lens a plateau de St. Gobins (mezi Lens a Saint Quentin).

21. května.

Německý klín tlačí na pravém křídle na Calais, a Francouzi jsou odhozeni na Scarpe (řeka, která teče severně Arrasu a ve směru severovýchodním a protéká Douai).

Podle Weygandova plánu, Belgičané měli držeti Iseru a útočná anglo-francouzská skupina, složená z 8 divísi, měla útočit ve směru Cambrai — Bapaume, aby provedla útok do boku německého průlomu. Generál Billotte stal se obětí automobilové nehody. Byl zaměněn gen. Blanchardem.

22. května.

Na poradě Weyganda — Rénauda — Churchilla byl přijat předsevzatý plán. Němci dosáhli Nœux les Mines (20 km sev. Arrasu) a Stomer (30 km na jih od Dunkerque) a překročili také le Pas de Calais od severozápadu. Zřejmě pokračovali již v započatém obklíčování armád uzavřených v západních Flandrech.

23. května.

Přípravy Weygandova plánu z 21. května byly zastaveny, neboť Churchill zakročil a dal na jevo přání stáhnouti Angličany na kanál La Manche.

23./24. května.

Angličané směřují na hraniční francouzská opevnění, Belgičané se stahují na Escaut sur la Lys, zatím co Francouzi ustupují na Graveline a St. Omer. Weygand je nucen zřít se útoku na jih a zříditi předmostí okolo přístavů na La Manche.

Závěr bitvy ve Flandrech 24.-27. května. (Náčrt čís. 6.)

Opevnění Namuru a Maubeuge padla. Na sever na dolním toku Escault Němci pokračují ve svém postupu ve směru na Brugge. Překročili Lys. Nápor vedený z prostoru

Courtrai umožnil zmocnit se východních Yprů. Útoky vedené z prostoru Tournai na východ a z prostoru Lens la Bassée na sever měly rozraziti různé části obklíčené armády. V prostoru Lille—Aire rozvíjel se útok na Hazebrouck.

Francouzi přistoupili k vyčištění levého břehu Sommy s výjimkou předmostí proti Amiens, které odolávalo živým útokům.

Situace 24. května večer.

Belgičané jsou na kanále Deyuze—Zeebrugge. Angličané jsou na francouzské hranici čelem k severu.

1. armáda francouzská, obrácena k jihu, obsadila prostor Condé — Valenciennes — Douai—Bethune. Jedna francouzská a jedna anglická divise jsou zasazený podél kanálu l'Au; jeden jezdecký sbor je na La Bassée.

3. skupina armád postavila se na jih čáry Amiens—Peronne a připravovala se útočiti na Albert—Bapaume; předmostí, vybudovaná Němci u Amiens a Bapaume, se drží. Francouzi postoupili na 5 km k těmto předmostím a dosáhli Sommy u Blangy—Marcourt. Němci zřídili nové předmostí u Abbeville a Picquigny.

25. května večer.

Belgičané drží čáru Courtrai—Ingenieur. Jejich linie je ohrožována Němci a má být zesílena. Situace Spojenců v úseku Bouchain—Rœulx (10 km na sev. od Cambrai) je nejistá.

Generál Blanchard rozhodl se ustoupiti na sever od Lys do prostoru Ypres—Dixmude—Nieupoort. Pohyb byl proveden za dvou nocích.

Generál Prioux přejímá velení 1. armády a generál Blanchard velení 1. skupiny armád.

Situace 26. května večer.

Německé oddíly obsazují Calais. Němci opírají své levé křídlo ve směru na jih o linii Aisna—Ailette—Somma. Část spojeneckých armád je obklíčena kolem Dunkerque. Němci ženou proti Spojencům na severu 40 divísi, mezi nimi 10 pancéřových. Obranná čára francouzská se táhne po Sommě až k Aisně.

Belgická armáda je postavena na průplavu Ypres a drží čáru Thielt—Roulers—Ypres, to jest na vzdálenost 35 km od La Manche.

Armáda britská je u prostoru Turcoing—Roubaix a na jih Lys.

1. francouzská armáda stojí čelem k východu mezi Valenciennes a Escaut, otáčejíc se potom proti západu na linii Douai — Hazebrouck.

Konec boje ve Flandrech 28. a 29. května.
(Náčrt čís. 7.)

28. května ve 4. hod. ráno belgická armáda složila zbraně a otevřela Němcům cestu Ostende—Nieuport. Útoky ve směru západním na Ypres—Popering a Tournai—Roubaix—Lille a ve směru severním na Bassée—Lille a Hazebrouck—Cassel měly

odříznouti zbytky spojeneckých armád na jih, jihovýchod a severozápad od Lille. Kapsa u Dunkerque byla stlačena na opevněný prostor, chráněný širokou inundací. Na Sommě ustaly francouzské útoky za účelem zpevnění linie Weygandovy, probíhající jižně Sommy, po průplavech Groza, mezi Oisou a Aisnou a po Aisně zapojené na linii Maginotovu.

Armáda anglická se stáhla, aby byla naloděna a převezena do Anglie. Ztratila veškerý materiál. Jižní fronta obkličovaných francouzských sil se táhla po linii La Bassée—Estaires—Vieux Berquin (na západ od Lille). 1. armáda byla rozložena ve dvě. Severní skupina ustupovala na Dunkerque, jižní od Lys byla vážně ohrožena.

29. května.

Weygand navrhl své vládě požádati německé velení o příměří.

31. května.

150.000 Angličanů a 15.000 Francouzů bylo naloděno u Dunkerque.

1. a 2. června.

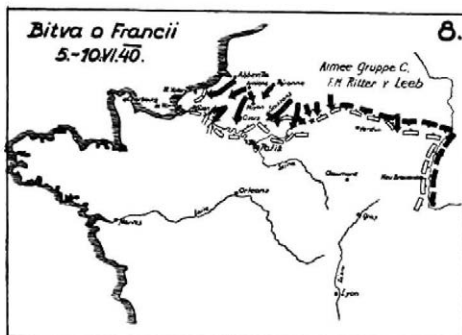
Poslední pokusy o nalodění Angličanů a Francouzů.

4. června.

Němci vstoupili do Dunkerque.

Bitva o Francii 5.-10. června. Německý postup proti obrannému postavení Francouzů. (Nákres 8.)

Cílem nové operace, která započala 5. června, bylo prolomiti francouzskou severní frontu. Měl být proveden tlak na francouzské jednotky, izolovati je a zatlačiti na jihozápad a jihovýchod. Usilovalo se zničiti je úplně. Provedení bylo svěřeno německým

jednotkám: Skupina armád „B“ (Von Bock) na pravém úseku opírající se o pobřeží. Skupina sestávala z těchto sil:

4. armáda (Kluge)
6. „ (Reichenau)
9. „ (Strauss).

Později měla 18. armáda (Küchler) posílití uvedenou skupinu armád.

Skupina armád „B“ přejde do ofensivy.

Skupina armád „A“ (Von Rundstedt) obsadí úsek východně kanálu Oisa—Aisna a na Aisně opře své levé křídlo o linii Siegfriedovu.

Skupina armád sestává z jednotek:

2. armáda von Weichs
12. „ List
16. „ Busch.

Skupina „A“ přejde do útoku 9. června.

Skupina armád „C“ na levém křídle (von Leeb).

Tato skupina zahájí útok dne 14. června první armádou von Witzlebena na pravém křídle skupiny armád a 15. června 7. armádou (Dollmann), která drží Horní Rýn.

Francouzské síly obsadily linii Weygandovu. Připojovala se na linii Maginotovu a probíhala po Aisně a Ailette až k Sommě.

Francouzské velení mělo v úmyslu zadržeti zde protivníka trvale.

Linie Weygandova byla poslední kartou.

Rozdělení armád francouzských.

Na pravo linie Maginotova chrání východní hranici.

Ve středu 4. skupina armád, složená z armády Huntzingerovy a z prvu 4. armády, které byly předpokládány v úseku Sarre.

Střední skupina armád obsadí úsek Barleduc—Châlons sur Marne—Montagne de Reims—Rethel—Sedan. Na levém křídle drží se 3. skupina armád 6., 7. a 10. armádou od pohoří Reims až na břehy La Manche. Ku konci května Weygand se pokoušel přeložit 10 divisi z linie Maginotovy na Weygandovu. Pro frontu asi 300 km měl 5. června k dispozici 27 divisi, to jest jednu divisi asi na 10 km. Mezi 6. a 8. červnem mělo se připojit 8 divisi. (Vzdušná vzdálenost ústí Sommy do Longwy je 290 km.)

Boje začaly 5. června od moře až po Champagne. Němci prolomili zprvu linii Weygandovu z předmostí u Amiens a dosáhli rychle Aumales—Forges les Eaux přes Rouen a dále na východ Sommy.

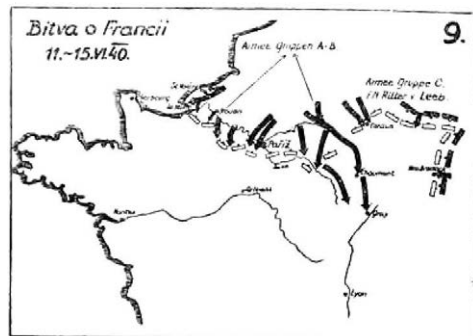
Do 7. června prolomili linii Weygandovu po celé délce fronty. Překročili kanál Oissy—Aisny a Aisnu po i proti proudu u Soissons. Pronásledovali Francouze za l'Ourcq až na Marnu. Útočí silně na Remeš od Aisny a bočně údolím Vesle, t.j. na sever, severovýchod a severozápad.

Na západ na levé křídlo kloubu Maginotovy linie připravují Němci nový útok. Francouzské posíky tohoto úseku jsou vystaveny zuřivé palbě a jednotky parašutistů přistávají v okolí Vouziers.

11. a 15. června. (Náčrt 9.)

Za útoku z Abbeville proti Le Havre jednotky Spojenců byly obkličeny u St. Valerie a jsou malátné. Mezi městy Rouen a Vernon Němci překročili Sein. Paříž padla jako otevřené město do německých rukou. V rychlém postupu přibližují se Loiré. Části, které vyšly z prostoru Soissons, přešly Marnu a dosáhly hlavního toku Seiny, který překročily mezi Romilly a Troyes.

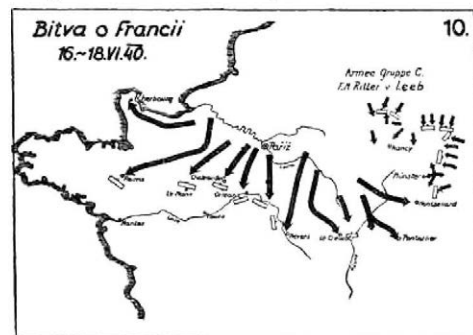
Po pádu Remeše Němci napadli Châlons—Vitry-le-François—St. Didier—Chaumont—Langres a vystupující údolím Marny, vehnali klín až do Gray sur la Somme.

Linie Maginotova byla prolomena frontálním útokem proti Sarralbe a Novému Breisachu.

Bitva o Francii 16.-18. června. (Náčrt 10.)

V Normandii Němci v průběhu rychlého postupu ze Seiny obsadili Cherbourg, Rennes, Châteaudun, Paříž a horní Sein a dosáhli Loiry mezi Orléans a Nevers. Následoval útok na Troyer—Avallon a Autin. Němci obsadili zbrojní závody Creusotovy a za postupu proti toku Seiny pronikli přes plateau Langres a zmocnili se Dijonu.

Po překročení Saony dosáhli Dole a Pontar Lier. Rovněž z úseku Chaumont—Langres pronikli na Vesoul a Montbelliard a dokončili tak úplně obkličení západní francouzské armády.

Pokus francouzského průlomu z Vesoul ve směru na plateau Langres rovněž ztroskotal.

Po zmocnění Verdunu pronikali Němci podél toku Meusy a dosáhli St. Mihiel. Po celé délce Maginotovy linie přešli v útok. Průlom Maginotovy linie mezi Sarralbe a St.

Avold rozšiřoval se vjeřovitě. Mety a Sarrebourg byly v německých rukách.

Byl obsazen Strasbourg. Prulom u města Nový Breisach rostl do hloubky až k Munster ve Vogézách do šířky ke Colmaru ve směru na sever a Belfortu ve směru na jih.

Od 19.-21. června. (Náčrt II.)

Válečný přístav Brest byl obsazen. Bylo dosaženo ústí Loiry a řeka překročena

u Nantes. V ohbí Loiry u Orléans pronásledují Němci francouzskou armádu až k Cher. Minuli Bourges a vystupují údolím Alliers až do okolí Clermont-Ferrand, pronikají k horní Loire až k St. Etienne a sestupují podél Saony, obsazují Lyon a směřují k jihu. Bojuje se v prostoru Chambéry a Grenoble.

Část východní francouzské armády se již vzdala, jiná odolávala stále, zvláště prvky v linii Maginotově po obou stranách Tionville. 25. června bylo podepsáno příměří.

Německé ztráty :

Mrtvých :	27.074
raněných :	111.034
nezvěstných :	18.384

celkem : 156.492

Francouzské ztráty :

Padlých :	60.0000
raněných :	300.000 (přibližně)
zajatých :	1,900.000 (včetně více než 100 generálů).

PŘEHLED TISKU

(dokončení)

Druhé význačné pojednání kpt. A. K. : „Otázka pracovních sil a pracovní vypětí Německa“ týká se důležitého problému dělnického v říši. Tomu problému věnoval Hitlerův režim svou hlavní pozornost ihned po dosažení vlády a nutno přiznati, že docílil úspěchu, poněvadž likvidoval vysokou nezaměstnanost organisováním velkých veřejných prací, odstraněním vdaných žen z práce, ohromným zvýšením výroby válečného materiálu a výstavbou velkorysě komunikační sítě, jakož i budováním silných opevnění na hranicích.

Po několika letech situace se však změnila do té míry, že v říši nejen bylo likvidováno 8 milionů nezaměstnaných, ale vznikl dokonce nedostatek vlastních pracovních sil, takže muselo být přikročeno k dovozu dělníků z jiných zemí — nejdříve sezonních pro zemědělské práce, pak i průmyslových pro nejrůznější odvětví výroby.

Německá vláda vydala za účelem dosažení plného pracovního vypětí zvláštní zákony o povinné pracovní službě (Arbeitspflicht a Dienstpflicht), které jí pomohly k soustavné koncentraci průmyslu a mobilisaci rozsáhlého administrativního aparátu, řídicího kolosální mašinerii veškeré výroby.

Následkem bezohledného a systematického soustředění pracovního potenciálu vyrobila říše takové spousty zbraní a válečných potřeb všeho druhu, že díky tomu docílil Hitler rozhodně převahy nad jinými evropskými státy a dosáhl velkých úspěchů v prvních obdobích světové války.

Avšak s postupem válečných operací a po vstupu Ruska a Spojených států severoamerických do války začala se pro Německo situace komplikovati. Neutrální prameny tvrdí, že 10-12 milionů německých mužů bylo povoláno do armády. Tento úbytek pracovních sil byl sice vyrovnán zařazením žen a starších lidí do pracovního procesu, nuceným dovozem dělníků z obsazených zemí a nakonec použitím válečných zajatců, avšak přes tato opatření obtíže vzrůstají.

V říši pracuje nyní asi 10 milionů žen, přes 2,500.000 dělníků z cizích států a kromě toho neurčitý počet válečných zajatců, ale německá zemědělská a průmyslová výroba se rozrostla tak dalece, že veškeré zásoby lidského materiálu začínají se vyčerpávat.

Důkazem toho je verbování a násilné dovážení dělnických kontingentů až ze Španělska, neokupované Francie, Řecka a Ukrajiny. Váleční zajatci pracují nejen ve stavením průmyslu a zemědělství, nýbrž od května t.r. také ve válečném průmyslu.

Obsazení nových ohromných prostorů na Balkáně a v Rusku požaduje nové tisíce spolehlivých administrativních sil a vyvolává obtíže komunikačního a hospodářského rázu. Gigantická armáda volá neustále po nových zbraních a lepším materiálu. Průmysl je nucen pracovati bez přestávky a se stoupajícím napětím.

Následkem toho trpí zemědělství a dovoz produktů z jiných zemí stává se nedostatečným. Ministr Daré musel ustoupit, Dr. Ley naplní do krajnosti své organizační síly, avšak Německo přes veškerou vynaloženou energii nemůže se již vyrovnati spojencům, jejichž výrobní kapacita je nesmírna a jejichž průmyslový potenciál nedosahuje ještě zdaleka vrcholu. Velká Británie a Spojené státy disponují tak velkými zálohami dobře živěných a kvalifikovaných dělníků, že mohou iestě značně stupňovati své výkony, kležto síly německých rukou ochabují.